

ابراهیمی دینانی مطرح کرد: حافظ فیض اصلی در ماه رمضان را از آن چه کسی می‌داند

ابراهیمی دینانی استاد فلسفه گفت: به تعبیر حافظ شیرازی کسی به سعادت و فیض اصلی در ماه مبارک رمضان دست می‌یابد که به معنویت باطنی این ماه رسیده باشد. باطن رمضان نیز گرسنگی و تشنگی صرف نیست بلکه معرفت و محبت الهی است.

همشهری آنلاین: ابراهیمی دینانی استاد فلسفه گفت: به تعبیر حافظ شیرازی کسی به سعادت و فیض اصلی در ماه مبارک رمضان دست می‌یابد که به معنویت باطنی این ماه رسیده باشد. باطن رمضان نیز گرسنگی و تشنگی صرف نیست بلکه معرفت و محبت الهی است.

به گزارش فارس، غلامحسین ابراهیمی دینانی، چهره ماندگار فلسفه ایران در برنامه معرفت شبکه چهارم سیما و در تفسیر غزل حافظ «بیا که ترک فلک خوان روزه غارت کرد/ هلال عید به دور قدح اشارت کرد/ ثواب روزه و حج قبول آن کس برد/ که خاک میکده عشق را زیارت کرد» گفت: تمام رندی‌های عالم در این غزل حافظ به کار رفته است.

وی در ادامه افزود: حافظ در مصرع اول و دوم دو مطلب مهم را در برابر هم قرار داده است. خوان روزه در واقع همان ماه مبارک رمضان است؛ این ماه، ماه صوم و روزه است. غیر از سفره‌هایی که سحر و افطار پهن می‌کنیم، خود ماه رمضان یک خوان است.

دینانی با اشاره به اینکه در این خوان مردم روزه می‌گیرند، توضیح داد: حافظ در این شعر می‌گوید که فلک می‌چرخد و با گردش خود ماه عوض می‌شود و رمضان رفته و شوال می‌آید. اگر فلک گردش نمی‌کرد دیگر ماه رمضان نمی‌رفت تا ماه شوال بیاید. بنابراین فلک می‌چرخد و ماه غیر روزه را به جای ماه روزه می‌نشاند.

وی همچنین یادآور شد: حافظ معتقد است که عظمت ماه مبارک رمضان خیلی زیاد است اما در عین اینکه عظمت دارد تمام می‌شود، در ادامه می‌گوید که ماه مبارک رمضان یک ظاهر و یک باطنی دارد، ظاهر ماه رمضان همین 29 یا 30 روز است که هر سال هم می‌آید و تکرار می‌شود و وظیفه شرعی است که همه روزه بگیرند این همان روزه ظاهری است.

وی در ادامه گفت: این ماه یک باطنی هم دارد که فلک قادر به غارت کردن آن نیست چرا که توانایی از بین بردن ثمرات این ماه و باطنش را ندارد. محبت و معرفتی که نتیجه روزه و سحرخیزی، عبادات، اطاعات و در واقع همان معرفت و مستی معنوی به تعبیر حافظ است، از بین رفتنی نیست.

چهره ماندگار فلسفه ایران با بیان اینکه بر اساس این ابیات کسی به سعادت می‌رسد تا به معنویت ماه مبارک رمضان دست پیدا کند، توضیح داد: ممکن است کسی در این تابستان گرم این سی روز را روزه گرفته باشد چه بسا که دچار خودبینی و غرور عبادت هم بشود و چیزی هم از معنویت ماه مبارک رمضان نفهمید، این فرد دیگر چیزی به دست نیاورده است بنابراین گرسنگی و تشنگی و تحمل سختی روزه برای این است که زنگارهای قلب پاک با دعا و قرآن انس و معرفت حاصل کنیم، وقتی این معرفت حاصل شود نتیجه همین تفسیری می‌شود که از شعر حافظ می‌کنیم.

دینانی اظهار داشت: بنابراین اگر ما معرفت و محبت را بدست آوردیم هم به ثواب ماه مبارک و هم زیارت حج نائل شدیم. علی (ع) تعبیر بسیار زیبایی دارند که صیام فکر بسیار بهتر از صیام جسم است. فکر آلوده با نفسانیات درگیر شده، هیچ ارزشی ندارد. فکر باید پاک باشد و از وهم و نفسانیات دور شود.

وی در پایان گفت: بنابراین روزه تنها نخوردن و نیاشامیدن ظاهری نیست، همین طور که انسان باید از خوردن و آشامیدن امساک کند از هر چیزی امساک کند، اینجا حافظ از ظاهر و باطن ماه مبارک رمضان صحبت می‌کند.